

Kiel hidtil har staaet paa. Dette Grundlag er da følgende: Naar et Embede opslaaes ledigt, bliver Ansøgninger at indgive til Kirkeministeriet. Naar Ansøgningsfristen er udløbet, bliver samtlige indkomne Ansøgninger sendt til Provstiuvalget, som træder i Stedet for Provstisynodeudvalget. Provstiuvalget udpeger de tre af Ansøgerne, som de finder mest tjenlige til vedkommende Menighed, og foreslaar Ministeriet, at disse tre præsenteres til Valg. Ministeriet er ikke bundet ved dette Forslag, men kan indstille andre og udskyde enkelte af de foreslaaede. Men i Praksis vil det sikkert blive saaledes, at Ministeriet gennemgaaende vil tage de tre, som Provstiuvalget har foreslaaet; thi Provstiuvalget er jo langt bedre kendt med Forholdene, end Ministeriet kan være — Provstiuvalgets læge Medlemmer vælges jo af Menighedsrepræsentanter ved indirekte Valg og hemmelig Afstemning. Naar saaledes tre bliver præsenteret for Menigheden, skal de holde Prøveprædiken, og naar de har holdt denne, afstemmes der, og den, der faar Flertal af de afgivne Stemmer, er valgt til Menigheds Præst og indstilles til kongelig Stadfæstelse. Der er en Bestemmelse i den tyske Kirkevalglov for Holsten, Slesvig og Lauenborg Hertugdømmer, gaaende ud paa, at i visse Tilfælde kan Konsistorium besætte et Embede uden at lade det opslaa ledigt og uden Ansøgningsfrist. Hvis et Kirkeforstanderskab henvender sig til Konsistorium derom, altsaa nu til Kirkeministeriet, og foreslaar en Person til Embedet, som det hedder, kan et saadant Embede besættes uden Præsentation, naar $\frac{2}{3}$ af de stemmeberettigede i Menigheden stemmer derfor. Den Ret, som saaledes Befolkningen dernede har ifølge Synodalordningen, fastholdes her i Lovforslaget.

For at klargøre og redegøre nu foran Præstevalgene, hvorledes Stillingen er, gentages her, hvad der bestemmes ved Loven af 28. Juni 1920 om nogle midlertidige Bestemmelser vedrørende Besættelsen af Præsteembederne i de sønderjydske Landsdele, at der skal ikke finde Præstevalg Sted til de Embeder, som besættes med Provster, og ligeledes gentages, at Stillinger, som besættes med præsteviiede Medhjælpere, og Stillinger ved Anstalter og Stiftelser skal ikke besættes efter Præsentation og Valg. Det er jo noget lignende som her. Endelig bestemmes det, at Præstevalg finder heller ikke Sted ved Ansættelsen af saadanne Andenpræster, som ifølge den Lovgivning, vi har vedtaget, skal ansættes til at betjene Mindretal — danske eller tyske Mindretal —

i flere Menigheder dernede. Det er saadanne Præster, der populært kaldes Provstipræster, fordi de skal virke i forskellige Menigheder, altsaa i en stor Kreds for de Mindretal, der findes i den. Med Hensyn til saadanne skal der altsaa heller ikke ske Indstilling. Det kan jo heller ikke godt lade sig gøre, da der ikke findes nogen Organisation af disse Mindretal. En anden Sag er det, at hvor der skal ansættes en saadan Præst, der skal betjene forskellige Mindretal rundt i Menighederne, kan disse Mindretal henvende sig til Ministeriet med deres Ønsker, Ministeriet vil da sikkert tage Hensyn dertil. Denne Bestemmelse gælder selvfølgelig ikke de Andenpræster, der skal ansættes i Købstæderne for tyske Menigheder. I saa Henseende har vi ogsaa vedtaget Regler, nemlig at der i Købstæderne, hvor der er baade dansk og tysk Menighed, bliver at udfærdige danske og tyske Valgsteder, og at den tyske Menighed faar Ret til at gøre Indstilling om sin Præst og den danske om sin.

Endvidere gaar Lovforslaget ud paa, at Kirkeministeriet skal udfærdige en Vejledning for Menighederne til Afholdelse af Præstevalg. Det er nemlig ikke saa ganske lige til for Menighederne, da vi nu delvis har dansk Lovgivning og delvis har beholdt den tyske Lovgivning, at være klar over, hvilke Regler der gælder.

Sluttelig foreslaas det, at Prøveprædiken kan bortfalde for de Præster, som allerede nu er konstituerede eller bekræftede i Embederne. Der er ingen Rimelighed i at kræve, at de skal holde Prøveprædiken, da Menighederne meget vel kender dem. Endelig er der en Bestemmelse om ogsaa at fritage for Prøveprædiken saadanne af de præsenterede, som tidligere har prædikeret i vedkommende Menighed. Der er nemlig nok adskillige Ansøgere — navnlig heroppe fra, hvor man ikke er vant til Prøveprædikener —, der føler nogen Modvillie mod at prædike paa Prøve, og dem har man ment at kunne tilbyde denne Fritagelse for Prøveprædiken.

Det vilde være meget ønskeligt at faa dette Lovforslag ført igennem saa tidligt, at de fornødne Vejledninger og Loven selv kan blive bekendt nede i Sønderjylland, forinden man gaar til de nævnte Præstevalg. Det er jo ikke alene de bekræftede Præster, der nu kommer paa Valg, men det gælder samtlige Embeder, hvor der er konstitueret Præster, hvad enten de er konstituerede af Ministeriet eller, som i visse Tilfælde, af Biskoppen. Det er derfor nødvendigt, at Lovforslaget fremmes hurtigt. Landstinget har i Dag ved tre Behandlinger vedtaget Lovforslaget enstemmigt, idet